

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6852/11

קבוע: 3.10.2011

אלחאפז ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד אלעד כהנא ואח'

מרח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200

טל': 02-6283555; פקס': 02-6276317

העותרים

נ ג ד

המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון

ע"י פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טל': 02-6466305; פקס': 02-6467011

המשיב

תגובה מטעם המשיב

בהתאם להחלטת כבוד השופט ע' פוגלמן, מיום 22.9.2011, ולקראת הדיון בעתירה, הקבוע ליום 3.10.2011, מתכבד המשיב להגיש את תגובתו לעתירה. בפתח התגובה נבקש להתנצל על העיכוב בהגשתה, שעיקרו בהמתנה לקבלת חומר גלוי מהמשיבים, לצורך הצגתו בפני בימ"ש והעותר.

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי בית המשפט הנכבד יורה למשיב לאפשר את יציאתו של העותר 1 (להלן – העותר) לירדן לצורך המשך לימודיו האקדמיים.

2. המשיב יטען כי דין העתירה להידחות, מן הטעם שלא נפל כל פגם בהחלטת המשיב למנוע את יציאתו של העותר לחו"ל. בידי גורמי הביטחון מצוי מידע עדכני על פיו קיים חשד כי יציאתו של העותר לחו"ל תנוצל לשם קידום פעילות אשר יש בה כדי לסכן את ביטחון האזור.

לעניין זה נציין, כי מחקירת אדם בשם אלדבאס, ביום 11.8.2011, עולה כי שמו של העותר נמסר על ידו, לבקשת אדם אחר – חמזה – אשר ביקש שמות של סטודנטים תושבי הכפר נובא, הלומדים בחו"ל, וזאת לצורך פעילות צבאית. מידע זה, בצירוף מידע נוסף, חסוי, הביא את המשיב לכלל מסקנה כי יציאתו של העותר לחו"ל יש בה בכדי לסכן את בטחון האזור.

מש/1 מצורף העתק מחקירת אלדבאס מיום 11.8.2011, ומסומן מש/1.

3. העותר, יליד שנת 1989, הינו תושב נובא ליד חברון.

4. על פי הנטען בעתירה, ביום 12.9.2011 הגיע העותר למעבר גשר אלנבי שם הובהר לעותר כי הוא מנוע מלצאת לחו"ל בשל מניעה ביטחונית המוזנת נגדו. ביום 14.9.2011 הגיש העותר השגה נגד המניעה הביטחונית האמורה וכבר ביום 22.9.2011, טרם נענה העותר, הוגשה עתירה זו שלפנינו.
5. נזכיר. עם כניסת צה"ל לאזור יהודה והשומרון, הוכרז שטח זה כשטח סגור, אשר הכניסה אליו והיציאה ממנו טעונה היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור. במסגרת הפעלת שיקול הדעת של המפקד הצבאי בכל הנוגע להתרת כניסה לאזור ויציאה ממנו הוא מצווה לשקול את מידת הסיכון הביטחוני הכרוך בהיענות לבקשה, כולה או מקצתה, וזאת על מנת למנוע ניצול לרעה של חופש התנועה מהאזור אל מחוץ לו ובחזרה. כן מצווה הוא לשקול את אינטרס העל החיוני של שמירת בטחון האזור מחד גיסא, ורצונו של תושב האזור לצאת את האזור לצורך זה או אחר מאידך גיסא.
6. במהלך השנים דן בית משפט נכבד זה בעתירות רבות שעניינן בסמכות המפקד הצבאי למנוע כניסה ויציאה מתחומי האזור. בפסיקה זו אישר בית המשפט הנכבד, פעם אחר פעם, את תוקפה המשפטי של תחיקת הביטחון, תוך אישור השיקולים הביטחוניים ששוקלים המפקדים הצבאיים באזור בעת החלטתם על תנועת תושבים אל מחוץ לאזור או לתוכו. ראו לדוגמא: בג"ץ 9293/01 חה"כ ברקה נ' שר הביטחון, פ"ד נו(2) 509, עמ' 515-516.
7. בהתייחס לשיקולים לגבי מניעת יציאה מן האזור נקבע במפורש כי כאשר בוחנת רשות מנהלית בשטח הממשל הצבאי בקשה ליציאה מן האזור או לכניסה לתוכו, רשאית היא לשוות נגד עיניה את הסיכונים הביטחוניים הכרוכים בהיענות לבקשה.
8. עמדת המפקד הצבאי היא כי לאור המידע המודיעיני העדכני המצוי בידי גורמי הביטחון, אין להיענות לבקשת העותר ולהתיר את יציאתו לחו"ל. **להערכת גורמי הביטחון, קיים חשש שמא יציאתו של העותר לחו"ל תנוצל לשם קידום פעילות אשר יש בה כדי לסכן את ביטחון האזור.** המידע המודיעיני העומד בבסיס ההתנגדות לאישור יציאתו של העותר לחו"ל, יוצג, בהסכמת ב"כ העותר, בפני בית המשפט הנכבד, במידת הצורך, במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות.
9. נוכח כל האמור, יטען המשיב כי דין העתירה להידחות, תוך חיוב העותר בהוצאות המשיב.

היום,

ד' תשרי תשע"ב

02 אוקטובר 2011

רועי שויקה
סגן לפרקליט המדינה